

Sygn. akt I C 3/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Różalska - Danilczuk

Protokolant: aplikant rad. A. L.

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2014 roku w Warszawie

sprawy z powództwa (...) sp.zo.o. w M.

przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...). W. (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...). W. (...) w W., na rzecz powoda (...) sp.zo.o. w M., kwotę 16.328,90 zł (szesnaście tysięcy trzysta dwadzieścia osiem 90/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 6 grudnia 2013 roku do dnia 3 kwietnia 2014 roku

2. zasądzoną w pkt 1 kwotę rozkłada na II następujące raty:

I rata w wysokości 8.000zł (osiem tysięcy złotych) , płatna do 30 września 2014 roku

II rata w wysokości 8.328,90 zł (osiem tysięcy trzysta dwadzieścia osiem 90/100) płatna do 31 grudnia 2014 roku, wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w płatności którejkolwiek z rat

3. oddala powództwo w pozostałym zakresie

4. zasądza od pozwanego na rzecz powoda, kwotę 3.249 zł tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt IC 3/14

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 6 grudnia 2013 roku powódka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. wystąpiła przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) w W. o zasądzenie kwoty 16.629,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzeniem kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona przez niego kwota wynika z wystawionych faktur VAT, które nie zostały opłacone przez pozwanego, pomimo wzywania do uregulowania należności.

Dowód: pozw wraz z załącznikami-k.1-37.

W odpowiedzi na pozw złożonej w dniu 5 lutego 2014 r. sprzeciwie od pozwany (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 16.328,90 zł, oznaczenie sposobu wykonania zobowiązania poprzez zapłatę zasądzonej kwoty w 2 równych ratach miesięcznych płatnych miesięcznie, począwszy od miesiąca, w którym uprawomocni się wyrok w niniejszej sprawie przy czym pierwsza rata wynosić będzie 8.000,00 zł a ostatnia

8.328,90 zł oraz o odstąpieniu od obciążania go kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego na zasadzie art. 102 k.p.c.

W uzasadnieniu pozwany potwierdził wykonanie umowy zawartej z powodem wskazując jednocześnie, iż główna przyczyna nieuregulowania zobowiązań jest związana z trudną sytuacją finansową pozwanego. Ponadto pozwany podniósł, iż roszczenie ponad kwotę 16.328,90 zł powinno być oddalone z uwagi na błąd rachunkowy przy sumowaniu należności głównej, wskazując, iż suma należności głównej powinna wynieść 16.328,90zł.

Dowód: odpowiedź na pozew wraz z załącznikami-k.45-68.

W toku niniejszego postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. zawarła z pozwanym (...) Publicznym Szpitalem (...) im. prof. W. (...) w W. umowę nr (...) z 14 lutego 2013 r. w zakresie wykonywania pogwarancyjnej obsługi serwisowej urządzeń technicznych.

Dowód: umowa wraz z załącznikami-k.12-20.

W okresie obowiązywania powyższej umowy powódka wystawiła następujące faktury za wykonane usługi: (...) z dnia 15 lipca 2013 r., (...) z dnia 13 sierpnia 2013 r. Ponadto potwierdzeniem wykonanych czynności były wystawione dokumenty w postaci raportów oraz formularzy.: (...) z 3 lipca 2013 r. i 5 lipca 2013 r., 16 lipca 2013 r. i 29 lipca 2013 r.

Dowód: faktury VAT wraz z raportami serwisu-k.22-31.

W związku z brakiem zapłaty powód wystosował ostateczne wezwanie do zapłaty wraz z żądaniem odsetek od dnia wymagalności do dnia zapłaty.

Dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty-k.33-34.

Powyższy stan faktyczny, ustalony przez Sąd w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu, nie był sporny między stronami.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Bezsporne pomiędzy stronami w niniejszej sprawie pozostawały okoliczności podnoszone w toku niniejszego postępowania. Pozwany nie kwestionował istnienia wiarygodności głównej powoda, kwestionowała zaś wysokość wiarygodności głównej podkreślając, iż powództwo ponad kwotę 16.328,90 zł powinno być oddalone z uwagi na błąd rachunkowy. W ocenie Sądu wobec okoliczności przyznanej przez powoda dot. błędu rachunkowego Sąd stwierdził, iż powodowi przysługuje należność w wysokości wyliczonej przez pozwanego (k. 46), zaś powództwo w zakresie przekraczającym tę kwotę podlegało oddaleniu

Mając powyższe na względzie Sąd zasądził na rzecz powoda niekwestionowaną przez stronę pozwaną kwotę należności głównej w wysokości 16.328,90 złotych, a także odsetki ustawowe zgodnie z żądaniem pozwu.

Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek Sąd oparł na treści art. 481 k.c., zgodnie, z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W niniejszej sprawie powód wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Pozwany nie kwestionował terminu naliczania odsetek wskazanego w pozwie, stąd też odsetki ustawowe należne powodowi od należności głównej, będącej przedmiotem niniejszego postępowania należało zasądzić od daty ich naliczania wskazanej w pozwie.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w punkcie I i III wyroku..

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o rozłożenie zaległych należności na raty. Zgodnie z treścią przepisu art. 320 kpc, w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Uprawnienie to przysługuje Sądowi nie w sytuacjach wyjątkowych, ale w szczególnie uzasadnionych, tj. takich, w których ze względu na sytuację finansową spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione. Wskazać należy, iż rozłożenie świadczenia na raty ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. W chwili bowiem decydowania o rozłożeniu na raty, Sąd ma na względzie całe świadczenie wraz z narosłymi odsetkami za opóźnienie. Sąd zważył również, iż zastosowanie ww. art. 320 kpc nie może prowadzić do rażącego pokrzywdzenia wierzyciela niewątpliwie, bowiem intencją wniesienia pozwu o zapłatę jest uzyskanie od pozwanego należnego świadczenia.

Nie ulega wątpliwości, że środki finansowe jakie otrzymuje pozwany od Narodowego Funduszu Zdrowia nie są adekwatne do jego potrzeb, co utrudnia utrzymanie pozwanemu płynności finansowej. W wyniku tego, następuje nieustanny wzrost zadłużenia, co pozwany wykazał dokumentacją księgową. W ocenie Sądu, zła sytuacja finansowa pozwanego w tym konkretnym przypadku daje podstawy do rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty. Mając więc na uwadze powyższe Sąd orzekł jak punkcie 2 wyroku.

W punkcie IV wyroku Sąd obciążył pozwanego kosztami procesu na podstawie art. 100 zd. 2 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc. Roszczenie oddalone zostało jedynie w nieznacznej części zatem zasadnym było obciążenie pozwanego całością kosztów procesu.

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 kpc i odstąpienia od obciążania pozwanego kosztami procesu. Trudna sytuacja finansowa nie może być jedyną przesłanką do odstąpienia od obciążania strony kosztami procesu. Takie działanie stało by w sprzeczności z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwany nie spełnił świadczenia dobrowolnie zatem wystąpienie przez powoda na drogę sądową celem odzyskania swoich należności było całkowicie zasadne a pozwany, który nie spełnił świadczenia, powinien ponosić tego konsekwencje. Pozwany od dłuższego czasu znajduje się w trudnej sytuacji finansowej i zawierając umowę miał świadomość, że może mieć trudności z uregulowaniem swojego zobowiązania, zatem odstąpienie od ponoszenia przez niego kosztów postępowania prowadziłoby do niezasadnego obciążania powoda kosztami opłaty sądowej, kosztów zastępstwa prawnego i opłaty skarbowej, które to koszty powód zmuszony był ponieść z wyłącznej winy pozwanego.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Z: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu z pouczeniem.